УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
АКАДЕМІЯ АДВОКАТУРИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ СУДОВИХ ЕКСПЕРТИЗ
КИЇВСЬКИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ЕКСПЕРТНО-КРИМІНАЛІСТИЧНИЙ ЦЕНТР
МВС УКРАЇНИ
ПРИВАТНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
МІЖНАРОДНИЙ ІНСТИТУТ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ КРАЇН СХІДНОЇ ЄВРОПИ
(ЛАТВІЯ)
АПАРАТ ПАРЛАМЕНТУ АЗЕРБАЙДЖАНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ
ВІДДІЛ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ І КАДРОВИХ ПИТАНЬ

До 100-річчя навчального закладу

РЕФОРМУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ: КРИМІНАЛЬНІ ПРОЦЕСУАЛЬНІ ТА КРИМІНАЛІСТИЧНІ АСПЕКТИ

Присвячена пам'яті професорів
В. П. Бахіна, В. К. Лисиченка, І. Я. Фрідмана

Ірпінь
2019

УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
АКАДЕМІЯ АДВОКАТУРИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ СУДОВИХ ЕКСПЕРТИЗ
КИЇВСЬКИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ЕКСПЕРТНО-КРИМІНАЛІСТИЧНИЙ ЦЕНТР
МВС УКРАЇНИ
ПРИВАТНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
МІЖНАРОДНИЙ ІНСТИТУТ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ КРАЇН СХІДНОЇ ЄВРОПИ
(ЛАТВІЯ)
АПАРАТ ПАРЛАМЕНТУ АЗЕРБАЙДЖАНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ
ВІДДІЛ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ І КАДРОВИХ ПИТАНЬ

До 100-річчя навчального закладу

РЕФОРМУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ: КРИМІНАЛЬНІ ПРОЦЕСУАЛЬНІ ТА КРИМІНАЛІСТИЧНІ АСПЕКТИ

Присвячена пам'яті професорів
В. П. Бахіна, В. К. Лисиченка, І. Я. Фрідмана

Ірпінь
2019

УДК 343.21(477)(063)
ББК 67.9(4Укр)я431
П68

Рекомендовано до друку Вченою радою Навчально-наукового інституту права Університету державної фіскальної служби України (протокол № 10 від «10» квітня 2019 року)

Організаційний комітет конференції

ГОЛОВА:

Пашко Павло Володимирович, ректор Університету ДФС України, д.е.н., професор, заслужений діяч науки і техніки України.

ЗАСТУПНИКИ ГОЛОВИ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ:

Цимбал Петро Васильович, проректор з наукової роботи Університету ДФС України, д.ю.н., професор, заслужений юрист України;

Чернявський Сергій Сергійович, проректор Національної академії внутрішніх справ, д.ю.н., професор, заслужений діяч науки і техніки України;

Фальченко Леонід Сергійович, проректор з наукової роботи Національної академії Служби безпеки України, к.ю.н., доцент

Рувін Олександр Григорович, директор Київського науково-дослідного інституту судових експертиз, к.ю.н., заслужений юрист України

ЧЛЕНИ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ

Власова Ганна Петрівна, завідувач кафедри кримінального права, процесу та криміналістики ПВНЗ «Європейський університет», президент ГО «Фундація науковців та освітян», д.ю.н., професор

Погорецький Микола Анатолійович, завідувач кафедри правосуддя юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, д.ю.н., професор, заслужений діяч науки і техніки України

Топчій Василь Васильович, директор Навчально-наукового інституту права Університету ДФС України, д.ю.н., професор, заслужений юрист України

Бондик Валерій Анатолійович, представник Міжнародного інституту захисту прав людини країн Східної Європи (Латвія)

Гасимов Зія Альфугар, головний радник відділу Державної служби і кадрових питань Апарату Парламенту Азербайджанської Республіки, доктор філософії по юридичним наукам

Козіянчук Володимир Вячеславович, перший заступник директора Київського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС України

Колесник Валерій Аркадійович, д.ю.н., професор кафедри кримінального процесу та криміналістики Академії адвокатури України

Антонюк Анастасія Борисівна – к.ю.н., доцент кафедри, заступник завідувача кафедри кримінального процесу та криміналістики Університету ДФС України

Линник Олена Валеріївна – к.ю.н., доцент кафедри, відповідальна за роботу НТСК кафедри кримінального процесу та криміналістики Університету ДФС України

Омельчук Любов Василівна – к.ю.н., доцент кафедри, заступник завідувача кафедри кримінального процесу та криміналістики Університету ДФС України

Реформування кримінального провадження в Україні: кримінальні процесуальні та криміналістичні аспекти : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції присвяченої пам'яті професорів В. П. Бахіна, В. К. Лисиченка, І. Я. Фрідмана, 19 квітня 2019 року. – Ірпінь : Університет ДФС України, 2019. – 504 с.

УДК 343.21(477)(063)
ББК 67.9(4Укр)я431

© Університет державної фіскальної служби України, 2019

ЗМІСТ

Секція 1. Кримінальна процесуальна діяльність в Україні

Gasimov Z. A., Yatsyk T. P.
INTERNATIONAL STANDARDS OF FAIRNESS
OF CRIMINAL JUSTICE AND THE PROBLEMS OF THEIR
IMPLEMENTATION IN THE LEGISLATION OF THE UIS'S
COUNTRIES, IN PARTICULAR OF UKRAINE..... 15

Kalhanova O.
PRINCIPLES OF THE INTERNATIONAL POLICE COOPERATION.... 19

Андрейченко В. Р.
ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ПРАВОВОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ
УЧАСТІ ПОТЕРПІЛОГО У КРИМІНАЛЬНОМУ
ПРОЦЕСУАЛЬНОМУ ДОКАЗУВАННІ..... 23

Анісковець А. О.
ОСОБЛИВОСТІ ЗМІНИ РОЗМІРУ ЗАСТАВИ НА СТАДІЇ
ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ 26

Арутюнян А. В., Сивко К. Р.
ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ
ЩОДО НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ..... 31

Бабій Д. В.
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДІЯЛЬНОСТІ
ПРАЦІВНИКІВ СУДОВИХ ОРГАНІВ 35

Безносюк Т. Є., Карпин Н. П.
СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ДІЯЛЬНОСТІ З РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ 39

Безух І. Ю.
РОЛЬ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ СТАНДАРТІВ
У ЗАСТОСУВАННІ ЗАХОДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ 42

Береженна О. Ю., Кулаківська Т. І.
ПЕРСПЕКТИВИ ЗАПРОВАЖЕННЯ ІНСТИТУТУ МЕДІАЦІЇ
В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ УКРАЇНИ 46

Богатирьов І. Г.
ПОГЛЯДИ ДЕЯКИХ ЗАРУБІЖНИХ ВЧЕНИХ НА ВИРОК ЯК
ВИДОВУ КАТЕГОРІЮ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ 51

Василинчук В. І., Никифорчук Д. Й.
КРИМІНАЛЬНІ ПРОЦЕСУАЛЬНІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ ТА ШЛЯХИ ЇХ УДОСКОНАЛЕННЯ 54

Вереша Р. В.
ЮРИДИЧНА ФОРМА ТА ЗНАЧЕННЯ ПРЕЗУМПЦІЇ НЕВИНУВАТОСТІ 58

Васека В. А., Ковальова В. В.
ІНСТИТУТ ЕКСТРАДИЦІЇ В УКРАЇНІ 62

Власова Г. П.
РЕФОРМУВАННЯ ОРГАНІВ КРИМІНАЛЬНОЇ ЮСТИЦІЇ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ 66

Вознюк А. А.
ОБВИНУВАЧЕННЯ НЕ МОЖЕ ҐРУНТУВАТИСЯ НА ПРИПУЩЕННЯХ ЯК АРГУМЕНТ У ВИЗНАННІ НЕКОНСТИТУЦІЙНОЮ СТАТТІ 368-2 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ 70

Галаган В. І., Удовенко Ж. В.
РОЛЬ СУДУ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПРАВ ОСОБИ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ 76

Герасименко Л. В., Тихонова О. В.
ПОВЕРНЕННЯ АКТИВІВ, ОДЕЖРАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ: ОКРЕМІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ 80

Горбачевський В. Я.
СУД ПРИСЯЖНИХ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ ТА ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ 83

Горпинич Л. І., Прус М. І.
КРИМІНАЛЬНА ПРОЦЕСУАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ 87

Гриценко В. В.
УЧАСТЬ УКРАЇНИ В МІЖНАРОДНОМУ СПІВРОБІТНИЦТВІ У БОРОТЬБІ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ 90

Грібов М. Л.
ПРАВОМІРНЕ ВИКОРИСТАННЯ НЕПРАВДИВИХ ВІДОМОСТЕЙ ДЛЯ ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ 94

Дейнега Б. М., Дідок М. В.
ОСОБЛИВОСТІ ЗАЛУЧЕННЯ ЕКСПЕРТА
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ 98

Дідківська Г. В.
КРИМІНАЛЬНЕ ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО
СЬОГОДЕННЯ 103

Дорошенко Ю., Барановська В.
ПРАВООХОРОННА ФУНКЦІЯ ДЕРЖАВИ:
ПОНЯТТЯ ТА ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА 106

Єрьоменко І. В.
СПІВВІДНОШЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ У КРИМІНАЛЬНОМУ
ПРОВАДЖЕННІ ТА ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КЕРІВНИЦТВА
ДОСУДОВИМ РОЗСЛІДУВАННЯМ 11

Єрьоменко Д.
КРИМІНАЛЬНІ ПРОЦЕСУАЛЬНІ ГАРАНТІЇ НЕ ВТРУЧАННЯ
В ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОКУРОРА 115

Жаміашвілі І. Л.
ОСОБЛИВОСТІ СПЕЦІАЛЬНОГО
ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ 119

Заєць А. Ю.
ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОГО
АНТИКОРУПЦІЙНОГО БЮРО УКРАЇНИ ЯК ОРГАНУ
ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ 123

Захарова Х. І.
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІЇ ПРОКУРАТУРИ,
ЯК ПРОЦЕСУАЛЬНЕ КЕРІВНИЦТВО
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ 127

Зінюк І. В., Садовська А. Г.
ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДОСУДОВОГО
РОЗСЛІДУВАННЯ –НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ 130

Іващук А., Тівоненко В.
РОЛЬ ОРГАНІВ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ 133

Калганова О. А., Горова С. В.
ФОРМИ МІЖНАРОДНОГО
ПОЛІЦЕЙСЬКОГО СПІВРОБІТНИЦТВА 137

Кітаєв І. І.
ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ДИСТАНЦІЙНО ПІЛОТОВАНИХ ПОВІТРЯНИХ СУДЕН ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ УКРАЇНИ 139

Клименко А. А., Каландей В. О.
ПОНЯТТЯ ОБШУКУ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ТА ШЛЯХИ ВРЕГУЛЮВАННЯ 144

Кобзар В. А., Феськова Н. С.
ДІЯЛЬНІСТЬ АНТИКОРУПЦІЙНИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ У ПРОТИДІЇ ТА РОЗСЛІДУВАННІ КОРУПЦІЙНИХ ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ СУДОЧИНСТВА 146

Колесник В. А.
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДОТРИМАННЯ ПРАВ ОСІБ, ЩОДО ЯКИХ ПРОВОДИЛИСЬ НЕГЛАСНІ СЛІДЧІ ДІЇ 151

Колосов О. О.
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РЕФОРМУВАННЯ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ В УКРАЇНІ 156

Комишнюк Ю. О.
ОСОБЛИВОСТІ ДОКАЗУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ, ВЧИНЕНИХ СУБ'ЄКТАМИ ГОСПОДАРЮВАННЯ З ОЗНАКАМИ ФІКТИВНОСТІ 160

Комісарчук А. С.
ОСОБЛИВОСТІ ЗАЛУЧЕННЯ ПЕРЕКЛАДАЧА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ 164

Курбатова І. С.
ЗАХИСТ ПРАВ ОСОБИ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ У КОНТЕКСТІ ДІЇ ЗАКОНУ ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У ЧАСІ І ПРОСТОРІ 169

Кухаревич А. В., Невмержицька А. С.
ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ОСІБ, ЯКІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ 174

Лазаренко А. С.
ОСКАРЖЕННЯ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ ЯК ЗАСІБ ЗАХИСТУ ПРАВ ТА ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ ОСОБИ 178

Лев Р. В.
ОБСТАВИНИ, ЩО ПІДЛЯГАЮТЬ ЗЯСУВАННЮ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ЗЛОЧИНІВ ВЧИНЕНИХ КЕРІВНИКАМИ ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВ ЗА СТ. 191, 209 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ 183

Лелека В. І.
ЗАСТОСУВАННЯ МЕДІАЦІЇ ЯК ФОРМИ ВІДНОВНОГО ПРАВОСУДДЯ В КОНТЕКСТІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ 187

Лисенко В. В.
ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИЯВЛЕННЯ ФАЛЬСИФІКАЦІЇ ТА ПІДРОБКИ ТОВАРІВ 191

Лугіна Н. А.
ОСОБЛИВОСТІ ВРУЧЕННЯ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ ТА ПОРЯДОК ВИКЛИКУ ОСІБ, ЩО ПЕРЕБУВАЮТЬ У ЗОНІ АТО 195

Любчик Л. В., Довгань В. М.
ПОВНОВАЖЕННЯ ТА ФУНКЦІЇ СЛІДЧИХ СУДДІВ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ 199

Матейчик В. О., Шадура А. С.
ПРОБЛЕМИ НОРМАТИВНОГО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «КРИМІНАЛЬНЕ ПРОВАДЖЕННЯ» 203

Мілевський О. П., Бугайчук А. А.
ДЖЕРЕЛЬНА БАЗА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ БАЛТІЙСЬКИХ КРАЇН: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ 207

Міщенко О. Л.
НЕГЛАСНІ СЛІДЧІ (РОЗШУКОВІ) ДІЇ В СУЧАСНОМУ КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСУАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ 212

Нестеренко А. С., Воропай Т. І.
ПОВНОВАЖЕННЯ АДВОКАТА ПРИ НАДАННІ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ КЛУЄНТУ ПІД ЧАС ЙОГО ДОПИТУ У ЯКОСТІ СВІДКА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ 216

Омельчук Л. В., Девізорова А. І.
ПРОБЛЕМИ ЗБЕРЕЖЕННЯ АДВОКАТСЬКОЇ ТАЄМНИЦІ ПІД ЧАС КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕНЬ 218

Пилипів І. В.
ОКРЕМІ ПИТАННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПОРЯДКУ ЗАКІНЧЕННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ 223

Потійчук І. М.
ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПОВІДОМЛЕНЯ ПРО ПІДОЗРУ 226

Прокопчук К. В.
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗУМНИХ СТРОКІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ ЯК СКЛАДОВА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА НА ЗАХИСТ ОБВИНУВАЧЕНОГО 229

Редчиць О. В.
РЕАЛІЗАЦІЯ ФУНКЦІЇ ОБВИНУВАЧЕННЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ НА ПІДСТАВІ УГОД В УКРАЇНІ ТА США 233

Сіренко О. В., Ірза А. І.
УЧАСТЬ ЗАХИСНИКА В ДОКАЗУВАННІ В КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ ЗГІДНО НОРМ КПК УКРАЇНИ 237

Титула Д. В.
ЩОДО ОХОРОНИ ДЕРЖАВНОЇ ТАЄМНИЦІ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ 241

Турчина Є. Ю., Ніколаєнко В. О.
ОКРЕМІ АСПЕКТИ ЗАЛУЧЕННЯ ЗАХИСНИКА У КРИМІНАЛЬНЕ ПРОВАДЖЕННЯ ЗА НОВИМ КРИМІНАЛЬНИМ ПРОЦЕСУАЛЬНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ 244

Фрідман-Козаченко М. М.
ЗДІЙСНЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ У ПОРЯДКУ ПЕРЕЙНЯТТЯ 248

Царенко М. М.
ОСОБЛИВОСТІ ЗАХИСТУ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ ЗА СТ. 190-358 КК УКРАЇНИ 252

Цільмак О. М.
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СЛІДЧИХ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ 255

Чайкун В. М.
КЕРІВНИК СЛІДЧОГО ПІДРОЗДІЛУ, ЯК СУБ'ЄКТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ З ОПЕРАТИВНИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ 259

Чигрина Г. Л.
ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА – ЗАСАДА ЧИ ПРИНЦИП
КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ 262

Шахворост А. О.
ПРОБЛЕМА ВИЗНАЧЕННЯ ДОКАЗІВ
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ..... 266

Шевкунов С. В.
ОБШУК ЯК ЗАСІБ ОТРИМАННЯ ДОКАЗІВ
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ: ПРОБЛЕМИ
ТА ПЕРСПЕКТИВИ УДОСКОНАЛЕННЯ 269

Шкелебей В. А.
ПЕРЕКЛАДАЧ – ЯК УЧАСНИК
КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ 272

Юрчишин В. М.
ОБВИНУВАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОКУРОРА У ДОСУДОВОМУ
РОЗСЛІДУВАННІ НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ 275

Секція 2. Актуальні питання криміналістичної науки

Kovalova D.
TO THE QUESTION OF FORENSIC CHARACTERISTICS
OF THE OFFENDER IN CRIMINAL PROCEEDINGS
CONCERNING DOMESTIC VIOLENCE..... 280

Edidioung Cyprian Ukpakha
TERORISM AS A CRIME UNDER INTERNATIONAL LAW 284

Александренко О. В.
О ТВОРЧЕСКОМ НАСЛЕДИИ В.П. БАХИНА И ЕГО ВКЛАД
В РАЗВИТИЕ КРИМИНАЛИСТИКИ 287

Антонюк А. Б., Тимчук О.В., Мазур Д.А.
ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ У ОРГАНІЗАЦІЇ
СУДОВО-ЕКСПЕРТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ
ТА ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ 290

Бабков А. О.
ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ПОЧЕРКОЗНАВЧОГО
ДОСЛІДЖЕННЯ ПІДПИСІВ, В МЕЖАХ КРИМНАЛЬНОГО
ПРОВАДЖЕННЯ, ЯКІ Є АВТОРСЬКИМ ПІДЛОГОМ
І МАЮТЬ МАЛИЙ ОБ'ЄМ ГРАФІЧНОГО ЗОБРАЖЕННЯ..... 294

Бакута В. С.
ПСИХІОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ ДОПИТУ 299

Балан М. В., Літвін Ю. І.
СТАН НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ОГЛЯДУ МІСЦЯ ПОДІЇ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ ПОРУШЕНЬ ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ ТА НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЙОГО КРИМІНАЛІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 302

Барабаш Т. М.
ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУДОВО-ЕКСПЕРТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ 307

Басиста І. В., Косаняк С. С.
ПРЕДМЕТ ПОСЯГАННЯ ТА ОБСТАНОВКА ВЧИНЕННЯ ЗЛОВЖИВАННЯ ПОВНОВАЖЕННЯ ОСОБАМИ, ЯКІ НАДАЮТЬ ПУБЛІЧНІ ПОСЛУГИ 312

Босак І. А, Пугач І. О.
ТАКТИКА ПРОВЕДЕННЯ ДОПИТУ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ УХИЛЕНЬ ВІД ОПЛАТИ ПОДАТКІВ 321

Вдович А. М.
ОСОБЛИВОСТІ ДАКТИЛОСКОПІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ СФАЛЬСИФІКОВАНИХ ВІДБИТКІВ ПАЛЬЦІВ РУК ЛЮДИНИ 325

Веселовська Н. А.
ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД РОЗСЛІДУВАННЯ ВТЯГНЕННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ У ЗЛОЧИННУ ДІЯЛЬНІСТЬ 329

Герасименко Д. М., Тихонова О. В.
ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ЗНАНЬ В РОЗСЛІДУВАННІ ГОСПОДАРСЬКИХ ЗЛОЧИНІВ 334

Гора І. В.
ПИТАННЯ КРИМІНАЛІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ ПРОТИ ОСНОВ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ 337

Горобчук А. І., Дейнеко О. В.
ГЕНЕЗА ТРАНСНАЦІОНАЛЬНОЇ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ 341

Грицюк І. В.
КРИМІНАЛІСТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА КРИМІНАЛЬНИХ КОРУПЦІЙНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ 345

Гришко І. М., Загорулько О. С.
КРИМІНАЛІСТИЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗСЛІДУВАННЯ ШАХРАЙСТВА З ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ 349

Гуменський О. А., Будко Т. В.
КОМПЛЕКСНИЙ ХАРАКТЕР ДОСЛІДЖЕННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ НЕГЛАСНОГО ОТРИМАННЯ ІНФОРМАЦІЇ (ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ) 352

Гуріна Д. П., Войтенко О. О.
ОСОБЛИВОСТІ ТАКТИЧНИХ ПРИЙОМІВ ДОПИТУ, СПРЯМОВАНИХ НА ВИЯВЛЕННЯ НЕПРАВДИВИХ ПОКАЗАНЬ ОСОБИ 358

Гусак К. В.
ПРОБЛЕМИ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ В КРИМІНАЛІСТИЦІ 362

Затика Д. А.
ВИКОРИСТАННЯ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ У РОЗСЛЫДУВАННІ ТЕРОРИЗМУ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ УКРАЇНИ 366

Змитрович Д. І., Тищенко К. М.
ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ НЕТРАДИЦІЙНИХ ЕКСПЕРТИЗ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ 369

Камінський А. М.
ДО ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ ПЛОМБ І ЗАПІРНО-ПЛОМБУВАЛЬНИХ ПРИСТРОЇВ 373

Колонюк В. П., Форіс Ю. Б.
ВИДАТНІ ВЧЕНІ-КРИМІНАЛІСТИ КИЇВСЬКОГО НАУКОВО-ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ СУДОВИХ ЕКСПЕРТИЗ – В. К. ЛИСИЧЕНКО, І. Я. ФРІДМАН 377

Копин В. М.
ОСОБЛИВОСТІ РОЗСЛІДУВАННЯ ВБИВСТВА МАТІР'Ю СВОЄЇ НОВОНАРОДЖЕНОЇ ДИТИН 381

Корж В. П.
СИСТЕМА КРИМІНАЛІСТИКИ: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ І ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ 385

Кремінський О. В.
СПОСІБ ВЧИНЕННЯ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ (ВІДМИВАННЯ) ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ, ЯК ЕЛЕМЕНТ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ 391

Кушнір З. О.
КРИМІНАЛІСТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ СЛІДІВ КОМП'ЮТЕРНИХ ЗЛОЧИНІВ 395

Лазебний А. М., Франчук М. І.
ОСОБЛИВОСТІ ОГЛЯДУ МІСЦЯ ПОДІЇ 399

Линник О. В., Мазурець О. О.
ОСОБЛИВОСТІ ТАКТИЧНИХ ПРИЙОМІВ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ 404

Лопата О. А.
СУДОВО-ЕКСПЕРТНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЕКСПЕРТНОЇ СЛУЖБИ МВС УКРАЇНИ 408

Музиченко А.В.
ПРОБЛЕМИ ОБІГУ ХОЛОДНОЇ ЗБРОЇ В УКРАЇНІ 412

Нечваль А. О.
ВІДНОВЛЕННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ ЩОДО ОБШУКУ НА СТАДІЇ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ: ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ 417

Падалка А. М.
ТИПОВІ СЛІДИ ЗЛОЧИНІВ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЛОЧИННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ОПОДАТКУВАННЯ: КРИМІНАЛІСТИЧНИЙ АСПЕКТ 420

Песоцька Ю. В.
ПРОБЛЕМА ПІДРОБКИ ДОКУМЕНТІВ, ВИГОТОВЛЕНИХ НА ПЛАСТИКОВІЙ ОСНОВІ 424

Поліщук А. М.
ДЕЯКІ ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ СУДОВО-ПОЧЕРКОЗНАВЧОЇ ЕКСПЕРТИЗИ 428

Полтавський А. О.
ДО ПИТАННЯ АКТУАЛІЗАЦІЇ ТЕОРЕТИЧНИХ ПОЛОЖЕНЬ КРИМІНАЛІСТИКИ ТА СУДОВОЇ ЕКСПЕРТОЛОГІЇ СКРІЗЬ ПРИЗМУ МІЖНАРОДНОЇ ТА НАЦІОНАЛЬНОЇ СТАНДАРТИЗАЦІЇ 432

Садченко О. О.
ВПРОВАДЖЕННЯ БЕЗПІЛОТНИХ ЛІТАЛЬНИХ АПАРАТІВ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС 437

Самодін А. В.
ПРАВОВЕ ТА КРИМІНАЛІСТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТИ СЛІДЧО-ОПЕРАТИВНОЇ ГРУПИ НА МІСЦІ ПОДІЇ 442

Старушкевич А. В.
РОЗРОБЛЕННЯ ТЕОРЕТИЧНИХ ОСНОВ МЕТОДІВ РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ У ПРАЦЯХ ГАНСА ГРОСА 447

Тертишник В.
СТРАТЕГІЯ ПРОТИДІЇ WHITE-COLLAR CRIME 452

Топчій В. В.
ТАКТИКА ВЕДЕННЯ ДОПИТУ 457

Федорова О. О., Стикуц А. В.
КРИМІНАЛІСТИЧНЕ ВИЗНАЧЕННЯ ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНОЇ ПРИГОДИ В УМОВАХ НЕОЧЕВИДНОСТІ 460

Целип І. С., Цвік А. В.
ОТРИМАННЯ ПОКАЗАНЬ ПОТЕРПІЛОГО ПІД ЧАС СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ 464

Цимбал П. В., Цимбал Т. Я., Федорчук М. А.
ЕПОХА ВЕЛИКИХ ВЧЕНИХ-КРИМІНАЛІСТІВ 468

Чалюк С. Ю., Бардакова Д. О.
ДЕЯКІ АСПЕКТИ КРИМІНАЛІСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ДОКУМЕНТІВ, ВИКОНАНИХ ЗА ДОПОМОГОЮ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ 473

Чернявський С. С., Саковський А. А.
ДОСВІД НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ВНУТРІШНІХ СПРАВ ЩОДО ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ-КРИМІНАЛІСТІВ ТА СУДОВИХ ЕКСПЕРТІВ 477

Чорноус Ю. М.
КРИМІНАЛІСТИКА У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ МВС УКРАЇНИ 480

Чурілова А. Г.
ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ 485

Шаповал О. В.
ОСОБЛИВОСТІ ТАКТИКИ ДОПИТУ
НЕПОВНОЛІТНІХ ОСІБ 488

Шклярук О. В., Хом'як М. Б.
ВИМОГИ ДО ПРОВЕДЕННЯ ОБШУКУ ПІД ЧАС
ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ 491

Щербаковский М. Г.
ОСНОВАНИЯ КЛАССИФИЦИРОВАНИЯ
СУДЕБНЫХ ЭКСПЕРТИЗ 495

Юрченко В. С.
ПРОБЛЕМА ВИКОРИСТАННЯ
ОДОРОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ЯК ДОКАЗІВ
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ 500

ния уголовно-процессуальной формы / В. В. Рожнова // Криминалистика и судебная экспертиза : междуведомственный научно-методический сборник / отв. ред. И. И. Емельянова. – К. : Министерство юстиции Украины, 2013. – Вып. 58, ч. 1. – С. 13–20.

4. Пиголкин А. С. Язык советского закона и юридическая терминология / А. С. Пиголкин // Правоведение. – 1968. – № 5. – С. 45–51.

Мілевський Олександр Петрович,
к.ю.н., доцент, доцент кафедри кримінального процесу та криміналістики Університету ДФС України
Бугайчук Артем Андрійович,
аспірант кафедри кримінального процесу та криміналістики Університету ДФС України

ДЖЕРЕЛЬНА БАЗА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ БАЛТІЙСЬКИХ КРАЇН: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ

У межах спеціальності 12.00.09 більшість процесуальних інститутів розглядаються дослідниками з урахуванням міжнародного досвіду. Однак комплексних доробок у царині теоретико-методологічного вивчення кримінального процесуального закону в цілому небагато і представлені вони, зокрема, на рівні навчальної літератури, у контексті характеристики форми кримінального провадження, типології кримінального процесу. Тому питання законодавчого врегулювання кримінального провадження у зарубіжних країнах однієї правової сім'ї, виявлення спільних і відмінних рис у нормопроектуванні видаються актуальними, зокрема пострадянських держав, що увійшли до Європейського Союзу.

Перш за все потрібно зазначити, що у європейських країнах за такої спільної ознаки кримінального процесуального закону, як стабільність, законодавчі підходи до регламентації кримінальних процесуальних норм, структури законодавчих актів, використання нормопроектувальних конструкцій є доволі різнобічним. Закони цих країн не вирізняються ідентичним врегулюванням кримінальних процесуальних інститутів. Їм властиве поступове удосконалення процесуальної форми

кримінального судочинства шляхом гуманізації процесуально-правової політики, ефективного процесуального контролю за додержанням прав і свобод громадян, відповідності правозастосовників високим критеріям професіоналізму.

Характерними рисами кримінального провадження за КПК Естонії (2003 р.) [1] є відсутність роз'яснюючих термінів; поділ кримінального процесу на досудове провадження (порушення кримінального провадження, досудове слідство) і судочинство (віддання до суду, судовий розгляд, виконання вироку, оскарження) [2, с. 14]. До Кодексу понад 90 разів внесено зміни і доповнення. Особливістю законодавчого підходу у цьому контексті є виклад сутності рішення Конституційного (Державного) суду щодо конституційності певних положень Кодексу навпроти відповідної зміни (доповнення) (наприклад: «Решение пленума Государственного суда признает п. 26 статьи 385 Уголовно-процессуального кодекса противоречащей конституции и недействительным в той его части, где он не позволяет подавать частную жалобу на постановление, вынесенное исполнительным судьей уездного суда на основании ч. 2 статьи 427 Уголовно-процессуального кодекса, которым согласно ч. 6 статьи 69 Уголовно-процессуального кодекса обращается к исполнению тюремное заключение, замененное общественно полезным трудом»). КПК поділений на глави (20), розділи в межах глави, підрозділи, субпідрозділи (подекуди щодо нових норм, наприклад із ст. 489-34) і статті. Виділення загальної і особливої частин відсутнє. Стаття 1 «Сфера застосування Кодексу» вказує не лише на порядок досудового провадження і судочинства у кримінальних справах, а й проведення оперативно-розшукових заходів і порядок звернення до виконання рішення суду. В окремій статті визначені джерела кримінально-процесуального права (ст. 2): Конституція, загальновизнані принципи і норми міжнародного права, міжнародні договори, обов'язкові для Естонії, КПК та інші правові акти, що регулюють кримінальне провадження, рішення Державного суду з питань кримінально-процесуальної сфери. Також регламентовано дію кримінально-процесуального права (про кримінально-процесуальний закон, законодавство не йдеться) в часі, просторі і за колом осіб (стст. 3, 4). Крім цих питань, загальні положення включають ще принципи кримінального провадження. Вдалою видається назва глави 2 «Суб'єкти кримінального провадження», які поділено на сторін, осіб, які ведуть процес, і учасників процесу.

Процесуальному статусу кожному з них присвячено окремий розділ. Слідчі (оперативно-розшукові) дії представлені в главі «Доказування». Естонський кримінально-процесуальний закон вирізняє значна кількість нових статей, присвячених міжнародному співробітництву в рамках Європейського Союзу (європейських процесуальних рішень).

Кримінально-процесуальний кодекс Литовської Республіки затверджено 2002 року [3]. Кодекс поділений на частини і розділи (10), містить 460 статей. Специфічною є назва розділу I «Пояснювальні статті щодо ведення кримінального процесу»: «Правила ведення кримінального процесу узгоджені правовими актами Євросоюзу, які увійшли до Кримінально-процесуального кодексу Литовської Республіки» (ч. 2 ст. 1). Відсутнє визначення кримінально-процесуального законодавства (закону), хоча врегульовано питання чинності Кодексу в часі, просторі, за колом осіб (стст. 4, 5) і відмічено пріоритет правил міжнародних угод (ч. 3 ст. 4). Цей розділ включає і принципи кримінального процесу (усього 6). Розділ II присвячений роз'ясненню значення термінів, які в ньому використовуються. Кожному терміну присвячено окрему статтю. Разом з тим наголошується, що перелік цих термінів є неповним, а деяких – беззмістовним (наприклад, поняття суду першої інстанції розкривається через перелік судів, які розглядають кримінальні справи, аналогічно – поняття суду) [2, с. 14]. Також є деякі тавтологічні зауваження: розділи включають розділи (наприклад, розділ III → розділ перший «Підстави щодо забезпечення прав людини», другий розділ «Захист», третій розділ «Представництво» тощо) і певні непослідовності: в Розділах V, VI існують частини: перша, друга, третя, або з'являються параграфи (перед розділом) тощо (можливо, невдалий переклад на укр. – автор.). У будь-якому випадку основні процесуальні інститути, що складають Загальну частину кодифікованих актів у сфері кримінального провадження, і стадії кримінального процесу (навіть етапи) мають виокремлення. Особливістю можна назвати регулювання міжнародної правової допомоги у перших частинах КПК, а також наявність додатку до Кодексу щодо процедури взаємної передачі осіб державчленів ЄС згідно із Європейським ордером на арешт. Позитивним видається підхід, за яким під час зміни редакції статті, розділу нижче наведено стару редакцію (що надає змогу порівняти відповідні норми).

У Латвії порядок кримінального провадження теж має кодифікований характер [4]. Але цей акт перекладають або як «Кримінально-

процесуальний закон», або як Кримінально-процесуальний кодекс (Латвійський кримінально-процесуальний кодекс). При цьому дослідниками відмічається, що офіційна назва нормативно-правового акта – Кримінально-процесуальний закон Латвійської Республіки і що він орієнтований на англо-американську модель судочинства [5], в перекладі ж англійською мовою це – кодекс. Проведений аналіз дозволяє констатувати, що цей закон включає 19 розділів (перший розділ починається з глави 3 і статті 26), 75 глав і понад 900 статей, а також має додатки з переліку: майна, на яке не може бути накладено арешт; діянь, за які особа видається країні-члену ЄС без перевірки; діянь, за які виконується ухвалена в ЄС постанова про відшкодування майнового характеру без перевірки, чи є діяння злочинним згідно із законами Латвії. Крім того, Кодекс поділяється на три частини (А Загальні положенні, В Досудовий кримінальний процес і судочинство у кримінальних справах, С Міжнародне співробітництво в кримінально-процесуальній сфері). Частини статті виділені дужками (). Про кримінально-процесуальний закон зазначається в главі 1 «Основні положення кримінального процесу» – через мету закону, джерела кримінально-процесуального права (Конституцію, норми міжнародного права і цей Закон). Вказано на те, що враховується юрисдикція Суду ЄС, але з інтерпретацією відповідної норми в Рішенні Конституційного Суду Латвії. Регламентовано дію кримінально-процесуального закону лише в просторі і часі (стст. 3, 4).

Таким чином, проведений аналіз засвідчує наявність різних законодавчих підходів до врегулювання кримінального провадження, навіть для країн, схожих за історичними коренями і спадщиною. У Латвії і Естонії використано «широку» модель джерел краніального процесу: крім КПК, до кримінального процесуального законодавства віднесено Конституцію, міжнародні договори, Рішення Конституційного Суду, Верховного суду, Рішення судів в ЄС, інтерпретовані в Рішеннях Конституційного Суду; а в Литві – «вузьку» модель: лише КПК визначено джерелом кримінального процесуального права. За структурою кодекси не поділяються на Загальну і Особливу частину (в Латвії виділено частини А, В, С), які включають розділи, глави, статті, подекуди підрозділи і субпідрозділи (Естонія).

З огляду на удосконалення приписів вітчизняного КПК України та забезпечення вищого ступеня зручності користування його положеннями, вбачається за доцільне запозичити досвід: а) Латвії – щодо регла-

ментації призначення кримінального процесуального закону; б) Естонії – стосовно оперування терміносистемою «джерела кримінального процесуального права»; в) включення до системи кримінального процесуального законодавства Рішень Конституційного Суду і Верховного Суду (Латвія, Естонія); г) Литви – щодо оформлення внесення змін і доповнень до кодексу, зокрема якщо редакція статті змінена, то залишається посилання на попередню (стару) редакцію, що сприяє нормотворчому порівнянню; ґ) Естонії – про виклад сутності рішення Конституційного Суду щодо конституційності певних положень Кодексу навпроти відповідної зміни (доповнення).

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Уголовно-процессуальный кодекс Республики Эстонии : Закон : от 12.02.2003 / перевод с издания «Riigi Teataja» [Электронный ресурс]. – Режим доступа : www.yurotdel.com

2. Ігнатюк О. В. Судове провадження у першій інстанції в кримінальному процесі України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук. / О. В. Гнатюк. – Ірпінь, 2013. – 20 с.

3. Кримінально-процесуальний кодекс Литовської Республіки : Закон : від 14 березня 2002 року № IX-785 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://pravo.org.ua/files/_(2).pdf

4. Уголовно-процессуальный закон Латвии : Закон : от 20.04.2005 [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://www.pravo.lv/likumi/29_upz.html

5. Сумбарова М. В. Правовое положение лица, против которого начат уголовный процесс, по Уголовно-процессуальному закону Латвийской Республики : автореф. дис. на соискание науч. степени канд. юрид. наук. [Электронный ресурс] / М. В. Сумбарова. – Москва, 2010. – Режим доступа : http://lawtheses.com/